

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Tibor Kovačiću, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Mirjane Kovačić-Kavaj kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog Frana Pintara zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 2. i 3. dr. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/11., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. i 114/23., u tekstu: KZ/11), povodom optužnice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu broj: KO-DO-1130/2024 od 12. srpnja 2024., nakon održane javne rasprave u prisutnosti zamjenice Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu Marije Wachtersbach, optuženika osobno te branitelja odvjetnika Krešimira Šušnjare i opunomoćenice oštećenice odvjetnice Kristine Čeak, dana 12. lipnja 2026. objavio je, a 9. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Na temelju članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda i 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26., u tekstu: ZKP/08) stavlja se izvan snage kazneni nalog protiv optuženog Frana Pintara od 22. srpnja 2024.

II. Na temelju članka 455. ZKP/08

Optuženi FRAN PINTAR, sin Tomislava Pintara i Sandre Fruk, rođene Fruk, rođen 24. veljače 2002. u Zagrebu, s prebivalištem u Zagrebu, Huga Badalića 17, državljanin Republike Hrvatske, hotelijersko-turistički komercijalist, zaposlen u FPT d.o.o. i Zeleni svijet d.o.o., s plaćom od 700,00 eura, bez imovine, pismen sa završenom SSS, OIB: 86035016205, neoženjen, bez djece, bez čina, bez odlikovanja, neosuđivan, ne vodi se drugi kazneni postupak, na slobodi,

k r i v j e

što je:

dana 27. ožujka 2024. oko 10:00 sati, u Zagrebu, Lovćenska ulica 58, došao do kuće u kojoj živi njegova bivša djevojka – oštećena Laura Kaniški, ušao u kuću bez njezinog dopuštenja, te nakon verbalnog sukoba oštećenu udario otvorenim dlanom u

predjelu lica, govorio joj kako moraju biti zajedno, te kako ona to nije htjela, počeo je gušiti držeći je za vrat, nakon čega ju je pustio, te u nakani da istu ustraši joj rekao da ima dvije opcije, prva da ga odblokira na pozivima i da opet budu skupa, a druga opcija da će joj sutra izbušiti gume na autu, prekosutra razbiti glavu, a nakon toga da idu njezini bliski, a kad mu je rekla da prva opcija ne dolazi u obzir, ponovno je počeo gušiti i rekao joj da će je ubiti, nakon čega joj je rekao da mu je uništila život i u nakani nanošenja štete iščupao joj lančić s vrata koji je pukao i bacio ga na pod, nakon čega je izašao iz kuće, na koji način je oštetio Lauru Kaniški za iznos od 132,00 eura, a koje cjelokupno ponašanje je kod Laure Kaniški izazvalo osjećaj ugroženosti i uznemirenosti za njezin život i sigurnost,

dakle, drugome ozbiljno prijetio da će ga usmrтити, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi i uništio tuđu stvar,

čime je počinio kazneno djelo protiv osobne slobode – prijetnjom, opisano u članku 139. stavak 2. i 3. KZ/11, a kažnjivo po članku 139. stavak 3. KZ/11 te kazneno djelo protiv imovine – oštećenjem tuđe stvari, opisano i kažnjivo po članku 235. stavku 1. KZ/11, sve u vezi sa člankom 51. KZ/11.

III. Na temelju članka 139. stavak 3. KZ/11 optuženom Franu Pintaru utvrđuje se

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) MJESECI.

IV. Na temelju članka 235. stavak 1. KZ/11 optuženom Franu Pintaru utvrđuje se

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

V. Na temelju članka 51. KZ/11 optuženi Fran Pintar osuđuje se na

JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU 1 (JEDNE) GODINE

VI. Na temelju članka 56. KZ/11 optuženom Franu Pintaru izriče se

UVJETNA OSUDA

tako da se kazna zatvora neće izvršiti, ako optuženik u roku od 3 (tri) godine od pravomoćnosti presude ne počinii novo kazneno djelo.

VII. Na temelju članka 54. KZ/11 optuženom Franu Pintaru se u izrečenu kaznu zatvora, u slučaju opoziva iste, uračunava vrijeme provedeno za vrijeme uhićenja od 27. ožujka 2024. do 28. ožujka 2024.

VIII. Na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08 oštećena Laura Kaniški se s postavljenim imovinskoopravnim zahtjevom upućuje u parnicu.

IX. Na temelju članka 145. stavka 1. i 2. točke 6. ZKP/08 okrivljeni Fran Pintar dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 (petsto) eura, koji je trošak dužan platiti u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude, kao i eventualne troškove oštećenice i opunomoćenice oštećenice, o kojima će se odlučiti posebnim rješenjem.

Obrazloženje

1. Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu podiglo je optužnicu protiv Frana Pintara zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. i 3. KZ/11 i kaznenog djela iz članka 235. stavka 1. KZ/11, sve u vezi sa člankom 51. KZ/11, počinjena na štetu Laure Kaniški, s prijedlogom da se protiv optuženika izda kazneni nalog.

1.1. Sud se složio s prijedlogom ovlaštenog tužitelja te je presudom poslovnog broj: K-1283-2024-2 od 22. srpnja 2024. izdao kazneni nalog protiv optuženog Frana Pintara. Optuženik je po branitelju podnio prigovor protiv istoga, stoga je navedeni kazneni nalog stavljen van snage, kako je to odlučeno u točki I. izreke presude.

1.2. Tijekom kaznenog postupka oštećenica Laura Kaniški je postavila imovinskopравни zahtjev.

2. Pozvan na raspravi da se očituju o tome kakav stav zauzima prema optužbi, optuženik se očitovao da se ne smatra krivim za kaznena djela.

3. Tijekom dokaznog postupka pročitani su: izvješće o uhićenju i dovođenju u Pritvorsku policijsku jedinicu, Policijske uprave zagrebačke, I. policijske postaje Zagreb (list 3 – 5 spisa), službena zabilješka o dojavi s izvješćem o utvrđenom činjeničnom stanju od 27. ožujka 2024. (list 7 – 8 spis), zapisnik o zaprimanju kaznen prijave (list 9-10 spisa), račun – otpremnica (list 22 spisa), medicinska dokumentacija Nastavnog zavoda za hitnu medicinu Grada Zagreba od 27. ožujka 2024. godine (list 23 spisa), pritvorski zapisnik (list 32-33 spisa). Pregledana je fotodokumentacija oštećenice i stvari Službe za očevid i kriminalističku tehniku (list 103-111 spisa). Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvodi iz kaznene evidencije za optuženika (list 91-92 spisa) i prekršajne evidencije (list 89-90 spisa).

3.1. Tijekom dokaznog postupka ispitana je u svojstvu svjedokinje (oštećena) Laura Kaniški (list 98-100), svjedokinja Filipa Kuš (list 112-114), svjedokinja Karolina Kaniški (list 114-115), svjedok Robert Kaniški (list 115-117), svjedok Tomislav Pintar (list 118-120) i svjedokinja Maja Pintar (list 120-121).

4. Optuženi Fran Pintar u svojoj obrani danoj na kraju dokaznog postupka je naveo da se toga dana čuo telefonski s oštećenicom nakon čega je došao kod nje kući, ulazna vrata su bila zaključana, pozvonio je i sačekao da otvori vrata, njen pas je bio vani. Ona mu je otvorila vrata nakon čega su zajedno otišli u njenu sobu i posvađali se oko laptopa, počeli se naguravati nakon čega mu je ona opalila šamar s otvorenim dlanom u njegovo lice, a on je nju odgurnuo te otišao kući. Laptop je bio njegov, a oštećenici je posudio taj laptop da ima radi potrebe fakulteta. Samo su se posvađali verbalno, nije bilo nikakvog fizičkog kontakta. Tom prilikom nije bilo nikakvih prijetnji. Oštećenicu nije gušio, niti joj je potrgao lančić. S oštećenicom je bio u ljubavnoj vezi tri godine i dva ili tri mjeseca. U toj vezi su se viđali gotovo svaki dan, upoznao je njene roditelje i brata. Oštećenica mu nije nikada prigovarala na ponašanje. Tjedan prije samog događaja su prekinuli, jer to više nije bilo to i zato je tražio svoj laptop natrag. Nakon ovog događaja više se nije vidio niti čuo oštećenicom. Poznaje prijateljicu oštećenice Filipu, svi su se zajedno družili jedno vrijeme. Oštećenica je jedno vrijeme bila bliska s Filipom pa jedno vrijeme ne, pa onda opet jedno vrijeme da. Oštećenica je upoznala i njegove roditelje te djeda i baku. Ne zna zašto ga je oštećenica prijavila za ovaj događaj, pretpostavlja

zbog tog laptopa. U vezi je znalo biti verbalnog nasilja s obje strane, znali su se svađali, ali nikad nije bilo fizičkog nasilja. Toga dana došao je sam k oštećenici. Naguravali su se oko tog laptopa, nije je udario, nakon događaja je bio tužan i nije vidio da ona ima ikakve ozljede. Inače oštećenica je visoka 165 cm, a on 208 cm. Naguravali su se tako što je svatko od njih držao svoju stranu laptopa i kada ga je uzeo iz njenih ruku, ona mu je opalila šamar, a onda ju je on rukama odgurnuo negdje u području prsa. Ona je zaključala ulazna vrata, dok je otključavao, odložio je laptop sa strane pa ga je ona ponovno uzela i otišla u sobu. Dva tjedna prije ovog događaja je predložio oštećenici da budu ponovno skupa. U inkriminirano vrijeme oštećenica ga je blokirala na Instagramu, ali ne i pozive putem telefona, niti snapchat. Nije joj rekao da ima dvije opcije, niti tražio da ga odblokira, niti joj rekao da će joj izbušiti gume, razbiti glavu niti joj rekao da će je ubiti. Točno je da je potrgao njen lančić koji joj je kupio, to je bio bakreni lančić, a ne srebrni i on se nalazio na stolu, ne oko njenog vrata. Potrgao je taj lančić, jer sam bio ljut u tom trenutku kada ga oštećenica ošamarila. Taj lančić je platio oko 150,00 eura i bio je marke Swarovski. Oštećenica nije imala na glavi nikakve sunčane naočale, one su bile na stoliću i dok su se naguravali, one su pale na pod te je slučajno stao na njih.

5. Nije sporno da su optuženik i oštećenica bili u intimnoj vezi te da su se dana 27. ožujka 2024. u jutarnjim satima nalazili u stanu na adresi Zagreb, Lovćenska ulica 58. Nadalje, nije sporno da su se optuženik i oštećenica verbalno sukobili te naguravali. Nije sporno ni da je oštećenica imala lančić.

6. Spornim se ukazuje, je li u predmetnom događaju optuženik oštećenicu udario otvorenim dlanom u predjelu lica, zatim je gušio držeći je za vrat, te joj prijetio da ima dvije opcije, prva da ga odblokira na pozivima i da opet budu skupa, a druga opcija da će joj sutra izbušiti gume na autu, prekosutra razbiti glavu, a nakon toga da idu njezini bliski, rekao joj da će je ubiti, te jesu li navedene riječi objektivno mogle izazvati kod Laure Kaniški osjećaj uznemirenosti i straha za vlastiti život. Spornim se ujedno ukazuje je li joj optuženik iščupao lančić s vrata te ga tako ošteti.

7. Na okolnost utvrđivanja spornih okolnosti sud je ispitao oštećenu Laure Kaniški, svjedoke Filipu Kuš, Karolinu Kaniški, Roberta Kaniškija, Tomislava Pintara i Maju Pintar te pročitao materijalnu dokumentaciju te je na temelju analize svakog dokaza posebno te dovodenjem istih u međusobnu svezu i povezujući ih s obranom optuženika utvrdio da je dokazano da je optuženi Fran Pintar inkriminiranog dana na način opisan u izreci presude, počinio kazneno djelo iz članka 139. stavka 2. i 3. KZ/11 na štetu bivše djevojke oštećene Laure Kaniški te kazneno djelo iz članka 235. stavka 1. KZ/11 te ga je za navedena kaznena djela oglasio krivim.

7.1. Svjedokinja (oštećena) Laura Kaniški u svome iskazu je navela da se događaj zbog dogodio se 27. ožujka 2024. u kući gdje živi, u Zagrebu, Lovćenska ulica 58. Optuženik i ona su do ovog događaja bili u ljubavnoj vezi otprilike 2 godine i 6 mjeseci, s time da su u više navrata prekidali tu vezu. Htjela je prekinuti s optuženikom, što je onda sve dovelo do eskaliranja od strane optuženika toga dana. Toga jutra neprestano je zvonio kućni telefon i vidjela je na prikazu broja da je to broj od optuženika, obzirom da ga je prethodno blokirala na mobitelu. Nije mu se javljala na pozive. Taj danje trebala otići na fakulteti i bila je kod kuće s bratom Petrom koji je tada imao 15 godina. Kada je brat krenuo u školu on je sreo optuženika u autu u kvartu te ju je nazvao i rekao da se zaključa. Vidjela je u dvorištu da se nalazi optuženik, zaključala se i

krenula se spremati za fakultet. Kada je krenula na fakultet i otvorila vrata, ispred se našao optuženik koji je bez poziva ušao u kuću, jer joj je htio dati nekakav papir još od ranijeg događaja kada je njen otac pozvao policiju, jer se optuženik ponovno bio nalazio ispred kuće i nije htio otići. Kada je ušao u kuću optuženik je ustvari htio da mu se ona javi i htio je popraviti odnos i da budu ponovno zajedno, a kada mu je rekla da to ne želi, on se razbjesnio te je otišao u njenu sobu i uzeo laptop, a ona ga je htjela spriječiti u tome i u tom naguravanju ga je slučajnu udarila u područje vrata, što je njega još više razbjesnilo te joj on zadao šamar koji udarac uopće nije bio lagan. Od tog šamara je ostala u šoku. Nakon toga je krenula svađa i rasprava, jer je optuženik htio da mu se vrati i da budu skupa i nakon toga ju je s jednom rukom primio za vrat, držao nekoliko sekundi i pustio a ona je bila u velikom šoku. On se tada bacio na pod i rekao da će mu pozliti, da mu donese vode, a ona mu je rekla neka izađe iz kuće. U tom trenutku je uzela laptop, spustila se u prizemlje kuće, sakrila laptop u ladicu i pokušala nazvati svoga oca, ali nije uspjela, jer se već optuženik pustio u prizemlje u dnevni boravak, a ona je u jednom trenutku ipak uspjela poslati poruku tati da ju nazove. U dnevnom boravku optuženik je sjeo na kauč te joj rekao da ima dvije opcije, prva da budu opet skupa i da se sve vrati na staro, a druga opcija da će joj sutra probušiti sve gume na autu, odnosno da će uništiti auto. Ona mu je na to rekla da prva opcija ne dolazi u obzir i da može slobodno uništiti auto, na što se on još više razbjesnio i ponovno ju primio za vrat te gušio jednom rukom, s time daje sada to bilo puno intenzivnije i duže je trajalo i za to vrijeme ju gledao u oči i rekao joj da će je ubiti. Kada je svjedokinji pročitao dio iskaza dan u prethodnom postupku, ista je navela da je sve točno, odnosno da je optuženik rekao da ima dvije opcije, prva da ga odblokira na pozivima i da opet budu zajedno, a druga opcija da će joj sutra probušiti sve gume na autu, prekосуtra njoj razbiti glavu, nakon toga idu njezini bliski na što je rekla da prva opcija ne dolazi u obzir i da može ići probušiti gume. Na to se optuženik razbjesnio te ju je počeo opet gušiti jednom rukom i ovaj puta ju je jače stiskao i duže je trajalo, za to vrijeme ju je gledao u oči i rekao dva do tri puta: "Ubit ću te!", a nakon toga ju je pustio i otišao prema kuhinji. Pokušala je izaći iz kuće, a optuženik je zaključao vrata, njena namjera je bila da možda izađe iz kuće i potraži pomoć od podstanara. Optuženik je u više navrata rekao da mu je uništila život i u tom bijesu je počeo bacati stvari po kući, razbio joj je i sunčane naočale, koje je imala na glavi te iščupao lančić s vrata, ponovno govoreći da mu je uništila život. U tom trenutku je pokušala ući u dnevni boravak i tamo se zaključati, on ju je vukao za ruku, uspjela se istrgnuti, otići u dnevni boravak i zaključati. Optuženik je došao ispred vrata i rekao da će zadaviti psa, ubiti psa, ona je uspjela nazvati svoga oca i kroz razgovor je shvatio što se događa pa je pozvao policiju. Inače, visoka je 163 centimetra i imam 57 do 58 kilograma, a optuženik je visok preko 2 metra. Cijeloj toj ljubavnoj vezi njihov odnos je bio u čestim svađama, bilo je tu i fizičkog nasrtanja optuženika, znao ju je jače primiti pa bi joj ostale masnice, lupiti šamar i raditi neugodnosti ako bih otišla s prijateljicom na kavu, to se posebice događalo u trenucima kada je htjela prekinuti vezu. Prije ovog događaja je optuženika blokirala na svim mrežama osim na WhatsAppu, a on znao konstantno zvati po 30, 40 puta za redom ako se ne bi javila, primjerice jer je bila na predavanju ili dok je još bila u školi pa se nije mogla javiti. Kada ju je optuženik primio za vrat i rekao da će je ubiti, osjećala je veliki stah to je bio "black out" i bilo ju je strah da je to onaj trenutak kada će ju optuženik zadaviti i da će je takvu pronaći onda brat. Lančića kojeg joj je optuženik potrgao je lančiću kojeg je dobila na dar od majke i oca, to je bio srebrni lančić sa Swarovski privjeskom, plavim kristalom u obliku labuda kojeg je stalno nosila i ne zna koja je točno vrijednost, negdje između 100,00 do 150,00 eura. Nakon ovog događaja se više nije vidjela s optuženikom, jedinom je on u 2 navrata došao u Spar u

kvartu gdje je radila preko studentskog ugovora, s time da je jednom čak došao na njenu blagajnu. On više je ne zove, više ga ne viđa, iako joj nije ugodno se naći s njime u istoj prostoriji i strah ju je kada se nalazi blizu njega. Prijateljica Filipa je često bila prisutna događajima s optuženikom, znala je odnos između nje i optuženika i do prekida joj nije ništa govorila, a sada joj je rekla da bolje da nisu skupa. Filipa je poznavala optuženika od ranije, prije nego što je ona ušla u vezu s njime. Za ove fizičke obračune optuženika, odnosno ti šamari i jače primanje za ruku, znala je Filipa, jer joj je znala to reći. Ta fizička nasrtanja su počela sredinom veze, kad su i krenule svađe. Bile su česte situacije da bi optuženik dolazio kući kod nje dok je bila sama i onda joj je znao prijetiti, znale su biti uvrede, šamari. Pokušala je i ranije raskinuti odnos, ali ju je bilo strah od svega. Filipa u početku nije govorila ništa loše za optuženika s time da ona njega nije toliko dobro poznavala. U odnosu na laptop navodi da je u stvari on predstavljao vraćanje duga od optuženika i on je taj laptop kupio, ali ga je dao njoj na osnovi duga. Naime, s 18 godina dobila je svoju uštedevinu, a nedugo zatim je optuženik tražio 800,00 eura, jer je rekao da mu je prijatelj, kojem je također bio dužan, uzeo sav promet od prodaje Glo uređaja. Doslovno ju je prisilio da mu da novac i uvijek mu je davala novac u gotovini, jer su mu svi računi bili blokirani ovrhama. Još mu je u nekoliko navrata dala po 200,00 ili 300,00 eura pa je on kupio taj laptop i dao ga njoj na ime duga, a kada je prekinula s njime, on je zahtijevao povrat istoga, što mu ona nije htjela dati, jer mi on nije vratio novac. On je donio taj laptop i rekao da je to za taj novac što mu je posudila. Tijekom davanja iskaza oštećenica je u više navrata zaplakala i bila uznemirena.

7.2. Svjedok Filipa Kuš u svome iskazu je navela da je optuženik u više navrata napadao oštećenu Lauru Kaniški. Zadnji događaj je bio negdje početkom 2024., kojem nije bila osobno prisutna, međutim nakon tog događaja ju je oštećenica nazvala te ispričala da je optuženik došao k njoj kući nepozvan i da su se svađali, da joj je prijetio i da je bio nasilan. Kako joj je oštećenica rekla, optuženik je došao po laptop kojeg je inače on dao oštećenoj u zamjenu za posuđeni novac, a onda ga je on htio natrag. Inače oštećenicu znam još iz vrtića, zajedno su išle u osnovnu i srednju školu, optuženika poznaje od početka srednje škole i upoznali su se u izlasku. Tada negdje su on i oštećenica krenuli u ljubavnu vezu koja je trajala 2 ili 3 godine, i prekinuli su nešto poslije završetka srednje škole. Oštećenica joj je znala reći unazad par mjeseci da želi prekinuti s optuženikom, ali da ne zna kako jer je on nije htio pustiti. Na početku njihove ljubavne veze sve je bilo ok, ali se sjeća da ju je par mjeseci prije prekida u večernjim satima oštećenica nazvala te rekla da bi se voljela naći s njom i kada su se našle, rekla joj je da joj je optuženik opalio šamar i gušio, pokazivala joj je vrat na kojem je bilo crvenilo te joj je rekla da to mora reći roditeljima i zvati policiju, ona to nije htjela. Oštećenica joj se povjeravala o problemima s optuženikom. Sjeća se da je oštećenica imala i neku srebrnu ogrlicu, ne zna odakle joj ta ogrlica, ali zna da joj je rekla da joj je optuženik istu potrgao s vrata. Često se družila s optuženikom i oštećenom, možda jedan puta tjedno i na početku veze njihov odnos je bio normalan, kasnije su krenule nekakve manje svađe, a prije prekida i puno jače svađe, svaki put bi se posvađali kad bi ona bila u njihovom društvu. Oštećenici je odmah rekla da, nakon što je optuženik bio nasilan prema njoj, da mora prekinuti s njime, reći roditeljima ili obavijestiti policiju, ona to nije htjela, bojala se, pokušala je prekinuti s optuženikom. Poznato joj je da ju je optuženik učestalo zvao i kontrolirao, ispitivao je gdje je, s kim je i znao joj dolaziti kući. Vezano uz ovaj događaj kada je optuženik došao po laptop iz 2024., oštećenica i ona se nisu vidjele odmah nakon događaja, ali se sjeća da su se čule, da je oštećenica vrištala na mobitel, bila jako uznemirena, rekla da se boji optuženika i da ju je skoro

ubio. Za vrijeme maturalnog putovanja oštećenica je cijelo vrijeme bila u hotelu, jer ju je optuženik stalno zvao i prijetio da će doći u taj hotel, nije smjela sjediti kraj dečkiju u autobusu, također joj je prigovarao da se oštećenica i ona druže, sjeća se da je morala video pozivom pokazati sobu gdje spava i ona se morala sakriti iza zastora za tuš, a potom ju je i optuženik dočekao nakon putovanja, prije nego što je njen otac došao te je ugurao u svoj auto. Stalno ju je zvao na video pozive. Poznato joj je da je tijekom veze optuženik često tražio novce od oštećenice, i nju je tražio, ali mu ona nije dala.

7.3. Svjedokinja Karolina Kaniški u svome iskazu je navela da joj je poznat napad kojeg je pretrpjela njena kćer Laura Kaniški od strane bivšeg dečka, ovdje optuženika. Taj napad se dogodio 27. ožujka 2024., u obiteljskoj kući na adresi prebivališta Zagreb, Lovćenska ulica 58. Tog jutra, dok je bila na poslu, nazvao ju je suprug Robert Kaniški te rekao da je optuženik došao u našu kući i napao njihovu kćer. Odmah je uzela taxi i dojurila u kuću gdje je našla oštećenicu vidno rastresenu, uplakanu, sa crvenilom na vratu i u ruci je držala potrgani lančić. Optuženik nije bio tamo, policija je već bila tamo, jer je suprug u međuvremenu zvao policiju. Oštećenica joj je ispričala da je ona krenula na fakultet toga jutra i da joj se ispred vrata našao optuženik koji je nasilno ušao u kuću, zatim da ju je zgrabio za vrat kada joj je potrgao lančić, gurnuo niz stepenice i da je ona bježala od njega te se sakrila u dnevni boravak gdje je pokušala nazvati tatu. Bilo ju je strah da će joj uzeti taj mobitel. Optuženik i oštećenica su bili u vezi oko dvije godine, s time da joj se oštećenica nije direktno žalila na ponašanje optuženika, ali iz situacija i druženja s oštećenicom je shvatila da je on pokušava stalno kontaktirati, jednom prilikom je i došao kod njih kući i tražio oštećenicu, jer mu se ona nije htjela javiti, a onda je i pred njenim suprugom vrijeđao oštećenicu. On ju je znao stalno zvati, ispitivati kada će doći kuću, s kim se nalazi, čak i na maturalnom putovanju na koje je otišla, optuženik je čak svjedokinju zvao i pitao da li zna s kim se ona skriva u hotelskoj sobi. On je imao česte ljubomorne ispade, nakon maturalnog putovanja ju je dočekao i odvuкао u auto, a dva dana nakon ju je nazvao profesor i pitao da li zna s kime njena kćer izlazi. Suprug i ona su za 18. rođendan kupili oštećenoj lančić koji je bio srebrni, s privjeskom labuda i kupljen je u Swarovski trgovini, s time da je njegova vrijednost bila oko 120,00 eura. To je bila njihova uspomena za kćer. Odnos obitelji s optuženikom je bio korektan, on je svakodnevno bio kod njih i oni su ga prihvatili kao da je njihovo dijete i nisu imali ništa protiv njega. Taj odnos se poremetio nakon ovog maturalnog putovanja i kada je oštećenica krenula na fakultet. Oštećenica joj je znala govorila da su optuženik i ona prekinuli, onda joj je znala reći da se boji prekinuti s njime, pokušavala je zahladiti taj odnos, a čak je i ona sama znala dobiti poruku od optuženika sadržaja: "Samo da vas podsjetim, mi smo još uvijek zajedno". Oštećenici je rekla da mora prekinuti taj odnos, da to više nije normalno, ali ona se bojala prekinuti. Oštećenica joj je rekla da je njoj optuženik kupio laptop na ime duga kojeg je on imao prema njoj, jer mu je ona dala novac kojeg je ona imala kao ušteđevinu. Nakon ovog događaja više nije u kontaktu s optuženikom. Prije ovog događaja, bila još jedna intervencija policije kada je optuženik došao do ulaznih vrata dvorišta i zvao oštećenicu da izađe van, ona nije htjela pa je izašao njen suprug i optuženik je pokušao nasilno ući, pa je suprug zvao policiju. U ovom događaju od 27. ožujka 2024. sjeća se da je oštećenica pričala da joj je on psovao i vrijeđao, a sjeća se i ranije da je znao reći da će joj pobiti roditelje, probušiti gumu na autu i slično. Dana 27. ožujka 2024. radila je jutarnju smjenu kada ju je suprug oko 12:00 sati nazvao da je optuženik došao u njihovu kuću, da je prijetio oštećenicu da dođe doma, te da je policija na putu. Po dolasku doma, policija je već došla, a oštećenica joj je prvo rekla da joj je Fran potrgao lančić i naočale, da bi joj potom ispričala da je Fran ušao u kuću, da je uzeo laptop koji

je pokušao potrgati, ali nije uspio, da ju je ošamario i pokušao ju je gurnuti niz stepenice i da ju je gušio za vrat, vrijeđao i prijetio da će je ubiti ako ima nekog drugog, da će joj probušiti gume na autu, da ima dvije opcije ili da će je ubiti, a nakon čega su došli na policiju prijaviti događaj

7.4. Svjedok Robert Kaniški u svome iskazu je naveo da ga je negdje između 25. i 27. ožujka 2024., dok je bio na poslu, u jutarnjim satima, nazvala kćer Laura Kaniški te rekla da je u njihovu obiteljsku kuću, na adresi prebivališta došao optuženik, da ju je fizički napao, pokušao gurnuti po stepenicama, da mu je ona pobjegla u dnevni boravak, gdje se zaključala. Preko telefona ju je pitao je li sve u redu i da se smiri, zatim poklopio i nazvao policiju, opet nju nazvao i rekao joj da pričekala dolazak policije, a potom nazvao i suprugu Karolinu Kaniški i o svemu je obavijestio i rekao da otiđe kući. S radnog mjesta je otišao direktno u policiju, jer je prethodno policija pokupila njegovu kćer i suprugu. Vidio je da je oštećenica u vidnom šoku, vidio joj je i žutu masnicu na vratu te zahtijevao da je hitna pomoć pregleda. Oštećenica mu je ispričala da je optuženik došao u našu kuću, da ju je fizički napao, ošamario, davio je po vratu i htio gurnuti niz stepenice, a ona da je uspjela pobjeći i sakriti se u dnevni boravak. Ovom događaju je prethodio događaj otprije jedan ili dva tjedna kada je optuženik došao ispred vrata dvorišta i zvao oštećenicu koja nije htjela izaći, pa je on izašao i rekao mu da on više nije dobrodošao, on je galamio i zakoračio u dvorište, vikao, urlao i bio bezobrazan, nakon čega je pozvao policiju. Policija je došla i obavila razgovor s njim, oštećenicom i optuženikom, tada je došao i njegov otac koji mu je rekao da se mora smiriti. Nakon toga se situacija malo smirila, slijedećeg dana je pronašao cvijeće na automobilu. Oštećenica je imala srebrni lančić s privjeskom kojeg su joj supruga i on kupili za 18. rođendan i koštao je otprilike 110,00 eura i upravo taj lančić je optuženik njoj potrgao u tom događaju, tako mu je oštećenica ispričala. Na početku njihove veze sve je bilo mirno i normalno, vidio je da postoje problemi kada je oštećenica otišla na naturalno putovanje, ona mu je rekla da ju optuženik konstantno zove svaki dan i da je pita tko su te osobe na slikama koje objavljuje na Instagramu. Primala je desetak njegovih poziva i rekla mu je da je bila uznemirena. Optuženik je inzistirao je doći po nju nakon naturalnog putovanja, na kraju su zajedno otišli i tada je on napravio scenu, potegnuo je oštećenicu prema sebi, derao se na nju i svi su to gledali, profesori su ga pitali što se to događa, a on je bio frapiran optuženikovim ponašanjem. Oštećenicu je znao pitati je li gotovo s optuženikom, a ona je rekla da je, ali da se boji prekinuti s njime. U ljeto su bile česte svađe i jednom prilikom je došao optuženik u obiteljsku kuću gdje je pred njim i suprugom rekao da je njihova kćer najobičnija kurva i da ga vara, rekao mu je da izađe iz kuće, on mu se unio u lice, i rekao što mu može, a on mu je rekao da pokupi sve svoje stvari i da se više nikada ne pojavljuje u kući. Kad je krenuo fakultet, optuženik je konstantno zvao oštećenicu, ta maltretiranja su bila svaki tjedan, zvao je na mobitel, na fiksni telefon, ona ga je i blokirala pa je on promijenio broj. To je sve trajalo mjesecima. Oštećenica mu je rekla da joj je optuženik prijetio da će je ubiti, a onda srediti i njenu obitelj. Nakon što je svjedoku predložen dio iskaza dan pred policijom 2. svibnja 2024. na listu 56 spisa na poledini u kojem je svjedok naveo da je optuženik oštećenoj opalio šamar jedan i drugi i rekao da ima dvije solucije ili će biti njegova ili će je ubiti te joj tom prilikom strgnuo lančić s vrata, svjedok odgovara da je upravo tako bilo. Ovaj događaj od 27. ožujka 2024. odvio se u jutarnjim satima.

7.5. Svjedok Tomislav Pintar u svome iskazu je naveo da su mu problemi optuženika i Laure Kaniški poznati, naime optuženik je njegov sin i on je bio u ljubavnoj vezi s oštećenicom te su više puta prekidali i mirili se i bilo je prepirki s jedne i s druge strane.

Sve mu je to poznato, jer ima vrlo otvoren odnos sa sinom i imao je lijep odnos s oštećenicom. Prije ovog događaja, optuženik je došao kod oštećenice po laptop marke Apple, kojeg je on kupio i posudio oštećenici i toga dana je došao upravo po taj laptop, međutim oštećenica mu nije htjela dati taj laptop pa je otac oštećenice verbalno napao optuženika, sve mu je to poznato, jer je on s optuženikom došao pred njihovu kuću, a kada je napao verbalno optuženika, on je reagirao i rekao da se ne može na takav način razgarati pa je onda otac oštećenice pozvao policiju. Optuženik je pored laptopa došao i po profesionalni sintesajzer kojeg je također posudio optuženici. Kada je otac oštećenice, Robert, izašao iz kuće, on je samo galamio i nije spominjao nikakvo nasilje između optuženika i oštećenice. S optuženikom je pričekao dolazak policije. Policija je utvrdila da se laptop nalazi u kući oštećenice, ali da ga ne može uzeti, već je to moguće sudskim putem. Tom prilikom nisu spominjali nikakvo nasilje između optuženika i oštećenice, već samo da su se verbalno svađali. Optuženik je prekinuo ljubavnu vezu s oštećenicom nekoliko dana prije ovog događaja oko laptopa, to zna jer je uplakan došao kući i rekao da je prekinuo s Laurom za sva vremena. U odnosu na inkriminirano vrijeme, dakle 27. ožujka 2024. navodi da toga dana nije niti znao da je optuženik ujutro bio kod Laure Kaniški, zna da su to popodne optuženik i on ležali kući kada je po njega došla policija i poznato mu je da je isti uhićen, jer ga je prijavila oštećenica koja je zajedno s majkom otišla na policiju i koja je navela da ju je optuženik istukao. Optuženik je teško podnio prekid, pao mu je emocionalno vrlo teško jer je on zaista volio oštećenicu, svi su je voljeli, ona je 3 godine s njima ljetovala, odlazila na sve fešte, imala je i njegov broj mobitela te nebrojeno puta bila na ručku. Na poseban upit suda zašto bi uopće oštećenica prijavila sve ove radnje i događaja protiv optuženika navodi da je tu utjecaj imala njena prijateljica Filipa koja je ranije kratkotrajno bila u vezi s optuženikom, a kasnije se družila i s oženjenim muškarcima kojima je govorila da je trudna i iz njih izvlačila novce, s time da nakon prekida optuženika i oštećenice njih dvije su ponovno stupile u kontakt. Od ožujka 2022. Fran je proživljavao teško razdoblje zato što je njegova baka, iznenada preminula, a svjedoku je dijagnosticiran karcinom.

7.6. Svjedok Maja Pintar u svome iskazu je navela da joj je poznato da je optuženik optužen za navodno nasilje nad oštećenicom, s time da je ostala šokirana kada je optuženik uhićen, jer je prethodno Luru poznavala 3 godine koliko su ona i optuženik bili vezi, ona se s njima družila, ljetovala, išla na fešte. Upoznata je sa cjelokupnom situacijom. Poznato joj je da je optuženik kupio sebi laptop, a onda posudio oštećenici koja je taman krenula na fakultet, međutim on i oštećenica su prekinuli te je on zahtijevao povrat tog laptopa. Zna da je toga dana, prije dvije godine, optuženik otišao k oštećenici kući te da se posvađao s oštećenicom i da je bilo nekakvog naguravanja oko tog laptopa, a to joj je sve poznato, jer ju je neposredno nakon toga optuženik nazvao na mobitel i ispričao. Krajem 2021. je optuženikov otac teško obolio, obolio je od karcinoma i prošao je vrlo tešku operaciju želuca, a onda je nakon toga iznenada umrla i njena majka, odnosno optuženikova baka, s kojom je optuženik bio vrlo povezan pa je cijelo to razdoblje za optuženika, ali i za sve bilo neizmjereno teško, optuženik je bio nerazdvojan s oštećenicom, veoma ju je volio i ona njega i sigurno mu nije bilo lako kada su prekinuli.

7.7. Iz službene bilješke o dojavi I. policijske postaje Zagreb od 27. ožujka 2024. proizlazi da je Robert Kaniški prijavio događaj da njegova kćer kod kuće ima problema s bivšim dečkom Franom Pintarom.

7.8. Iz medicinske dokumentacije za oštećenicu proizlazi da je ista 27. ožujka 2024. potražila hitnu medicinsku pomoć zbog napada optuženika.

7.9. Iz izvješća o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji I. policijske postaje Zagreb od 17. ožujka 2024. proizlazi da je Robert Kaniški prijavio optuženika da njega i njegovu kćer maltretira optuženik.

7.10. Iz pregledanih fotografija Službe za očevide i kriminalističku tehniku PUZ razvidno je da se na fotografijama nalazi oštećena Laura Kaniški i da ista ima na lijevoj strani vrata i lica zatamnjenje. Na preostalim fotografijama razvidne su sunčane naočale s prelomljenim okvirom te puknuti lančić s privjeskom labuda.

8. Na temelju analize svakog nabrojenog provedenog dokaza posebno te dovođenjem istih u međusobnu svezu i povezujući ih s obranom optuženika, ovaj sud je utvrdio dokazanim da je optuženik inkriminiranog dana na način opisan izreci presude, počinio kazneno djelo iz članka 139. stavka 2. i 3. KZ/11 i kazneno djelo iz članka 235. stavka 1. KZ/11, slijedom čega ga je proglasio krivim.

8.1. Naime, oštećenica je u veoma potresnom, uznemirujućem, detaljnom i uvjerljivom iskazu, kojeg je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao istinit, vjerodostojan, životan i logičan, u skladu s iskazima svjedokinje Filipe Kuš, Roberta i Karoline Kaniški, ali i materijalne dokumentacije u vidu službene bilješke o dojavi te pregledane fotodokumentacije, potvrdila da se inkriminiranog dana vidjela s bivšim intimnim partnerom, dakle optuženikom, koji je nenajavljeno došao k njoj u kuću i da se isti razbjesnio na nju kada mu je rekla da se ne želi pomiriti s njom, nakon čega je otišao u njenu sobu i uzeo laptop, a ona ga je htjela spriječiti u tome i u tom naguravanju ga je slučajnu udarila u područje vrata, što je njega još više razbjesnilo te joj on zadao šamar. Nakon toga je krenula svađa i rasprava, jer je optuženik htio da mu se vrati i da budu skupa i nakon toga ju je s jednom rukom primio za vrat, držao nekoliko sekundi i pustio, a ona je bila u velikom šoku. Zatim, u dnevnom boravku optuženik je sjeo na kauč te joj rekao da ima dvije opcije, prva da budu opet skupa i da se sve vrati na staro, a druga opcija da će joj sutra probušiti sve gume na autu, odnosno da će uništiti auto. Ona mu je na to rekla da prva opcija ne dolazi u obzir i da može slobodno uništiti auto, na što se on još više razbjesnio i ponovno ju primio za vrat te gušio jednom rukom, s time daje sada to bilo puno intenzivnije i duže je trajalo i za to vrijeme ju gledao u oči i rekao joj da će je ubiti. Kada ju je optuženik primio za vrat i rekao da će je ubiti, osjećala je veliki stah to je bio "black out" i bilo ju je strah da je to onaj trenutak kada će ju optuženik zadaviti i da će je takvu pronaći onda brat. Nakon toga, optuženik je u više navrata rekao da mu je uništila život i u tom bijesu je počeo bacati stvari po kući, razbio joj je i sunčane naočale, koje je imala na glavi te iščupao lančić s vrata, ponovno govoreći da mu je uništila život. I svjedokinja Filipa Kuš, koja nije bila neposredni očevidac i nije bila prisutna na inkriminiranom mjestu, potvrdila je da ju je nakon tog događaja nazvala oštećenica, da je oštećenica vrištala na mobitel, bila jako uznemirena, rekla da se boji optuženika i da ju je skoro ubio. Gotovo identično je iskazivala i svjedokinja Karolina Kaniški, majka oštećenice, koja je došla kući netom nakon događaja i zatekla oštećenicu, opisujući situaciju da je ista bila vidno rastresena, uplakana, s crvenilom na vratu i u ruci je držala potrgani lančić. Oštećenica joj je ispričala da je ona krenula na fakultet toga jutra i da joj se ispred vrata našao optuženik koji je nasilno ušao u kuću, zatim da ju je zgrabio za vrat kada joj je potrgao lančić, gurnuo niz stepenice i da je ona bježala od njega te se sakrila u dnevni boravak gdje

je pokušala nazvati tatu. Bilo ju je strah da će joj uzeti taj mobitel. Optuženik da ju je psovao i vrijeđao i prijetio da će je ubiti ako ima nekog drugog, da će joj probušiti gume na autu, da ima dvije opcije ili da će je ubiti. Identično je iskazivao i otac oštećenice Robert Kaniški, navodeći da je vidio da je oštećenica u vidnom šoku, vidio joj je i žutu masnicu na vratu te zahtijevao da je hitna pomoć pregleda. Oštećenica mu je ispričala da je optuženik došao u našu kuću, da ju je fizički napao, ošamario, davio je po vratu i htio gurnuti niz stepenice, a ona da je uspjela pobjeći i sakriti se u dnevni boravak te da joj je optuženik prijetio da će je ubiti, a onda srediti i njenu obitelj.

8.2. Naime, kada se u korelaciju stave iskazi oštećene Laure Kaniški, koja je detaljno opisala cijeli događaj, dakle da je optuženik uputio istoj riječi prijetnje, pri tome i fizički nasrnuo na istu gušeći je za vrat, zatim iskaze svjedokinje Filipe Kuš, Karoline Kaniški i svjedoka Roberta Kaniškija, koji su svi suglasno naveli da su čuli, odnosno vidjeli uzrujanost i prepast oštećenice neposredno nakon događaja s optuženikom, i koji su ponovili prijetnje upućene oštećenici (koje im je ona prenijela), po mišljenju ovoga suda dokazano je da je optuženik upravo uputio inkriminirane riječi Lauri Kaniški kako bi je ustrašio.

8.3. Ujedno, valja imati u vidu i činjenicu da je u inkriminirano vrijeme između optuženika i oštećenice izbila verbalna svađa (što potvrđuju oštećenica i optuženik), da je optuženik fizički nasrnuo na oštećenicu gušeći je za vrat (što proizlazi iz iskaza oštećenice, medicinske dokumentacije i fotodokumentacije), kojom prilikom je, po mišljenju ovoga suda, a analizom iskaza oštećenice, svjedokinje Kuš i Kaniški, optuženik zaista prijetio oštećenici riječima da će ju ubiti te da ima dvije opcije, prva da ga odblokira na pozivima i da opet budu skupa, a druga opcija da će joj sutra izbušiti gume na autu, prekosutra razbiti glavu, a nakon toga da idu njezini bliski. Dakle, uzimajući u obzir okolnost odigravanja inkriminiranog događaja, prethodno verbalan sukob pa i fizičko nasrtanje optuženika na oštećenicu, kao i sadržaj riječi koje je izgovorio oštećenici, pa tako posebno riječi da će je ubiti, u korelaciji i verbalnim i fizičkim nasrtanjem, po ocjeni ovog suda, bile podobne uznemiriti oštećenicu, jer predstavljaju i po ocjeni ovog suda ozbiljne prijetnje usmrćenjem i objektivno su podobne bile uznemiriti i zastrašiti onog kome su upućene. Slijedom navedenog, u ponašanju optuženog Frana Pintara ostvarena su sva objektivna obilježja inkriminiranog kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. KZ/11, isti je ozbiljno prijetio svojoj bivšoj intimnoj partnerici oštećenoj Lauri Kaniški.

8.4. Optuženik je pri počinjenju kaznenog djela postupao sa stupnjem krivnje koji pravo naziva izravnom namjerom. Radi se o ciljanom i namjernom ponašanju usmjerenom na zastrašivanje i uznemiravanje adresata, a za to je optuženik svakako imao motiv koji sud prepoznaje u želji da uznemiri i zastraši oštećenicu koja mu se ne želi vratiti i nastaviti ljubavnu vezu, pri tome joj izrekao prijeteće riječi da će da će je ubiti i da ima dvije opcije, prva da ga odblokira na pozivima i da opet budu skupa, a druga opcija da će joj sutra izbušiti gume na autu, prekosutra razbiti glavu, a nakon toga da idu njezini bliski, a sve to zajedno upućuje sud na zaključak da je želio izgovorenim riječima i ponašanjem uznemiriti i zastrašiti oštećenicu, zbog čega je i izgovorio inkriminirane riječi svjestan njihova značaja i cilja koji želi postići, čime su ostvarene i intelektualna i volutativna komponenta izravne namjere za učin ovog kaznenog djela.

8.5. Na opisani način optuženik, ozbiljnom prijetnjom je zaprijetio oštećenici, kako bi

ju uznemirio i ustrašio i isto je želio učiniti te kako nisu utvrđene bilo kakve okolnosti koje bi dovele u sumnju ubroјivost optuženika u vrijeme počinjenja kaznenog djela, to su u ponašanju optuženika ostvarena sva objektivna i subjektivna obilježja kaznenog djela protiv osobne slobode – prijetnje iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11, za koje je i oglašen krivim.

9. Nadalje, kako je oštećenica u svome iskazu navela da je imala oko vrata srebrni lančić sa privjeskom Swarovski kristala u obliku labuda, kojeg je dobila za poklon od roditelja i da je optuženik u više navrata rekao da mu je uništila život i u tom bijesu je počeo bacati stvari po kući, razbio joj je i sunčane naočale, koje je imala na glavi te iščupao lančić s vrata, a i svjedokinja Karolina Kaniški i svjedok Robert Kaniški su potvrdili da su predmetni lančić vidjeli u rukama oštećenice neposredno nakon događaja i vidjeli da je potrgan, a da je riječ o lančiću kojeg su oštećenici poklonili za 18. rođendan, sud je utvrdio dokazanim da je optuženik upravo svojom radnjom potrgao lančić u vlasništvu oštećenice i nanio štetu na istome. Ujedno, iz fotodokumentacije je razvidno da je riječ o lančiću s privjeskom labuda i da je isti oštećen, po stavu ovoga suda u ponašanju optuženika ostvarena sva objektivna obilježja kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11 stavljenog mu na teret i u dijelu njegove obrane da nije potrgao navedeni lančić, već drugi bakreni lančić koji je bio na stolu, po stavu ovoga suda cijenjeno je kao nevjerodostojno i u cilju izbjegavanja kaznenopravne odgovornosti.

9.1. Optuženik je pri tome bio svjestan svojeg djela i htio je isto počinuti, bio je svjestan da će uslijed povlačenja lančića koji se nalazi na vratu oštećenice nastati oštećenje i isto je htio ostvariti, očito zbog poremećenih odnosa s oštećenicom i uslijed verbalnog i fizičkog nasrtanja.

9.2. Obzirom da nisu utvrđene bilo kakve okolnosti koje bi dovele u sumnju ubroјivost optuženika, utvrđeno je da je optuženik svojim ponašanjem inkriminiranog dana ostvario sva objektivna i subjektivna obilježja kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz članka 235. stavka 1. KZ/11 stavljenog mu na teret za koje je i oglašen krivim.

10. Obranu optuženika sud je u većem dijelu cijenio kao nevjerodostojnu, neživotnu i krajnje nelogičnu, u cilju izbjegavanja i umanjenja kaznenopravne odgovornosti, posebice u dijelu da istoj nije uputio nikakve riječi prijetnje, niti fizički nasrnuo na nju. Naime, oštećenica je, postavu ovoga suda, zaista vjerodostojno i životno opisala cjelokupni događaj, nasilničko ponašanje optuženika koji se nije očito mogao pomiriti sa činjenicom da je njihovoj ljubavnoj vezi došao kraj. Oštećenica je odmah to prenijela svojim roditeljima Robertu i Karolini Kaniški, a onda i prijateljici Filip Kuš, a potom i potražila liječničku pomoć. Kada se sve navedeno uzme u korelaciji s obranom optuženika, sud nije prihvatio njegovu konstataciju da su se samo verbalno sukobili, da nije nasrtao fizički na istu i da joj nije prijetio. Također, nije prihvaćen niti dio obrane optuženika da je potrgao bakreni lančić, ne ovaj što ga navodi oštećenica u iskazu, cijeneći navedeno krajnje neživotno i nelogično da bi optuženik u tom sukobu, uzeo lančić sa stola i potrga isti, dok je prethodno gušio i prijetio oštećenici, koja je baš tada imala srebrni lančić oko vrata. U dijelu obrane optuženika, kada je navodio da je bio u ljubavnoj vezi s oštećenicom, da su u više navrata prekidali, da je kupio laptop te u pogledu inkriminiranog vremena i mjesta, sud je obranu cijenio kao vjerodostojnu, obzirom isto proizlazi i iskaza oštećenice i svjedoka Karoline i Roberta Kaniškija i Tomislava i Maje Pinter.

10.1. Sud je u cijelosti prihvatio kao vjerodostojne, životne i logične iskaze oštećenice, svjedokinja Karoline Kaniški i Filipe Kuš te svjedoka Roberta Kaniškija, obzirom su isti međusobno podudarni i isti se poklapaju u svim bitnim činjenicama, te su u skladu s materijalnom dokumentacijom.

10.2. Sud je dijelom prihvatio i iskaze svjedoka Tomislava Pintara i Maje Pintar, cijeneći iste logičnim i životnim, u dijelu u kojem su iskazivali o ljubavnoj vezi između oštećenice i optuženika, kao i činjenici da je u inkriminirano vrijeme optuženik zaista bio kod oštećenice i da je bilo nekog naguravanja oko laptopa (koja saznanja crpe iz iskaza optuženika), međutim, oba svjedoka nisu bila neposredni očevici, nemaju saznanja što se točno dogodilo u kući oštećenice, niti su neposredno nakon vidjeli stanje i izgled oštećenice ili s njom pričali, stoga njihov iskaz da optuženik ne bi prijetio oštećenici, niti fizički se sukobio s istom i potrgao joj lančić, nije vjerodostojan. Ujedno, oba svjedoka su blisko rodbinski vezani s optuženikom, dakle otac i tetka optuženika, pa sigurno su svojim iskazom htjeli poboljšati procesni položaj optuženika u postupku.

10.3. Sud je u cijelosti prihvatio pročitane materijalne dokumentacije kao vjerodostojnu, obzirom ista ničim nije dovedena u pitanje njena vjerodostojnost.

11. Odlučujući o kaznenopravnoj sankciji koju će izreći optuženiku u konkretnom slučaju sud, je imao u vidu sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža,

11.1. Na strani optuženika sud je olakotnim cijenio da je isti kazneno neosuđivana osoba, osoba mlađe životne dobi, i da se očito navedeni događaj može promatrati kao eksces u ponašanju, a nikako uobičajeno postupanje.

11.2. Otegotnih okolnosti sud je pronašao upravo u činjenica njegove nekritičnosti prema ponašanju i upornosti u počinjenju čak dva kaznena djela u istome događaju prema istoj oštećenici te prekršajnu kažnjavanost, radi prometnih prekršaja.

12. Osim što je sud imao u vidu okolnosti koje se tiču ličnosti počinitelja, imao je u vidu i težinu počinjenih djela, stupanj krivnje s kojim su ista počinjena, kao i težinu povređivanja zaštićenog dobra. Tako je sud cijenio činjenicu da se predmetnom optužnicom optuženiku stavlja na teret počinjenje kaznenog djela iz članka 139. stavka 3. KZ/11, za koje kazneno djelo je predviđena kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina te za kazneno djelo iz članka 235. stavka 1. KZ/11 kazna zatvora do 2 godine. Imajući u vidu sve prethodno izložene okolnosti sud je optuženiku za kazneno djelo iz članka 139. stavak 3. KZ/11 utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, za kazneno djelo iz članka 235. stavka 1. KZ/11 kaznu zatvora u trajanju 6 mjeseci, te sukladno članku 51. KZ/11 osudio optuženika na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 1 godine, uzimajući u obzir ukupnost počinjenih kaznenih djela, dakle dva kaznena djela u istom inkriminiranom događaju, zatim i visoki stupanj kriminalne količine kod optuženika koja se očituje da je isti najprije verbalno pa fizički nasrnuo na oštećenicu, prijetio joj, a potom i istrgnuo lančić s vrata. Pri tome uzimajući u obzir olakotne okolnosti, određeno da se izrečena kazna zatvora u trajanju do 1 godine u odnosu na optuženika neće izvršiti, ukoliko isti, u roku provjeravanja od 3 godine od pravomoćnosti ove presude, ne poćini neko drugo kazneno djelo. Ocjena je ovog suda da će ovako izrečena kazna u potpunosti postići svrhu kažnjavanja propisanu zakonom, ukazati na društvenu osudu zbog učinjenog kaznenog djela, te djelovati na optuženika da ubuduće ne čini

ovakva ili druga kaznena djela, kao i na druge da razviju svijest o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela. Drugim riječima, sud smatra ovakvu osudu primjerenom da se njome ostvari, pored specijalne i generalna prevencija, te da će se istom jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, te primjerenom da utječe na razvoj svijesti građana o štetnosti i društvenoj neprihvatljivosti vršenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja. Sud je također u izrečenu kaznu zatvora, ukoliko se uvjetna osuda opozove, uračunao optuženiku vrijeme provedeno za vrijeme uhićenja od 27. ožujka 2024. do 28. ožujka 2024.

13. Na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08 sud je oštećenu Lauru Kaniški s postavljenim imovinskopravnim zahtjevom uputio u parnicu. Naime, sud je utvrdio da je optuženik zaista potrgao lančić u vlasništvu oštećenice, međutim, niti oštećenica, niti ispitani svjedoci Robert i Karolina Kaniški nisu se znali izjasniti o točnoj vrijednosti lančića, niti su isti lančić popravili, pa se stvarna šteta nije mogla utvrditi bez značajnog odugovlačenja postupka, slijedom čega je sud odlučio kao u točki VIII. izreke presude.

14. Na temelju članka 148. stavak 1. i 6. ZKP/08, sud je optuženog Frana Pintara obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08 u paušalnom iznosu od 500,00 eura, koje troškove je dužan podmiriti u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe, smatrajući da odmjereni trošak će optuženik moći podmiriti bez poteškoća i ne ugrožavajući vlastiti egzistenciju. Ujedno je optuženika obvezao na snalažanje eventualnih troškova oštećenice i opunomoćenice oštećenice.

U Zagrebu 9. lipnja 2026.

Sudac:
Tibor Kovačić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpavka presude. Žalba se podnosi pisanim putem u dovoljnom broju istovjetnih primjeraka ovome sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud kao sud drugog stupnja.

DNA:

1. Općinsko kazneno državno odvjetništvo u Zagrebu, KO-DO-1227/2020;
2. Optuženi Fran Pintar;
3. Branitelj optuženika odvjetnik Krešimir Šušnjara;
4. Oštećena Laura Kaniški;
5. Opunomoćenica oštećenice odvjetnica Kristina Čeak;
6. U spis.

Broj zapisa: **9-30889-7de88**

Kontrolni broj: **0dc1f-0d27b-d8f70**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.